

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 22. август 2012. године

Предмет бр. 274/09

Мира БУЛАТОВИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 22. августа 2012. године, уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег

г. Пола ЛЕМЕНСА

гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена пред Комисијом 30. априла 2009. године, и уписана је истог дана.
2. Дана 8. јуна 2009. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Комисија је примила одговор жалиоца 23. септембра 2009. године.
3. Дана 4. јуна 2012. године, Комисија је затражила информације од Косовске агенције за имовину (КАИ). КАИ је доставила свој одговор 5. јуна 2012. године.
4. Дана 15. августа 2012. године, Комисија је затражила додатне информације од Косовске агенције за имовину (КАИ). КАИ је доставила свој одговор 17. августа 2012. године.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је бивша становница Косова, са тренутним пребивалиштем на територији уже Србије.
6. Према наводима жалиоца, 8. септембра 1998. године Скупштина општине Пећ одлучила је да додели жалиоцу и њеној породици стан као признање за службу њеног супруга у Министарству унутрашњих послова Србије током сукоба на Косову. Њен супруг је отет 1998. године. Одлуком Председника Скупштине општине од 17. новембра 1998. године, стан у Пећи о коме је реч додељен је породици.
7. Жалилац наводи да су 12. јуна 1999. године она и њена породица били приморани да побегну са Косова из безбедносних разлога. Она наводи да је од 2002. године кућа била незаконски насељена од стране г. Х.Х.
8. Дана 28. децембра 2001. године, жалилац је поднела захтев Дирекцији за стамбена и имовинска питања (ДСИП) ради издавања налога за повраћај поменуте имовине. Њену тврдњу је оспорио г. Х. Х. Дана 30. априла 2005, а Комисија за стамбене и имовинске захтеве (КСИЗ) при ДСИП-у донела је одлуку по којој је жалилац пропустила да испуни услове за налог за повраћај имовине. Та одлука је заведена у писарници КСИЗ-а 27. јула 2005. Дана 2. децембра 2005, жалилац је уложила захтев за поновно разматрање, а 15. јула 2006. КСИЗ је потврдио своју претходну одлуку којом се жалиоцу забрањује право повраћаја власништва над имовином.
9. Дана 13. септембра 2006, жалиочев син је добио примерак горенаведене одлуке о поновном разматрању у име своје мајке, подносиоца захтева.

III. ЖАЛБА

10. Жалилац се уопштено жали на чињеницу да јој је имовина узурпирана и незаконито присвојена.

IV. ПРАВО

11. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 о оснивању Саветодавне комисије за људска права.
12. У складу са чланом 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, Комисија сме да се бави предметом само у року од шест месеци од дана доношења коначне одлуке. Основна сврха шестомесечног правила је да се одржи правна сигурност и да се обезбеди бављење предметима који покрећу питања обухваћена Уредбом УНМИК-а бр. 2006/12 у разумном временском року (упоредити, у односу на одговарајући закон Европске конвенције о људским правима, Европског суда о људским правима (ЕСЉП) (Велико веће), *Сабри Гунеш против Турске*, бр. 27396/06, одлука од 29. јуна 2012, § 39).

13. Тамо где је жалиоцу или његовом заступнику уручен примерак коначне одлуке у писаној форми, предмет и сврха прописа од шест месеци су најбоље постигнути рачунањем периода од шест месеци који тече од датума достављања те писане одлуке (пресуда ЕСЉП, *Ворм против Аустрије*, од 29. августа 1997. године, *Извештаји о пресудама и одлукама*, 1997-V, стр. 1547, § 33; ЕСЉП, (Велико веће), *Сабри Гунеш против Турске*, поменуто изнад, § 53; видети такође Саветодавна комисија за људска права, *Крстић* бр. 49/08 и 50/08, одлука од 9. јуна 2012, § 20).
14. На основу докумената које је Комисија примила, шестомесечни период почео је 13. септембра 2006, када је жалиочев син добио примерак одлуке КСИЗ-а о поновном разматрању, у писаној форми.
15. Комисија напомиње да је жалба уложена 30. априла 2009, отприлике тридесет месеци након што је „коначна одлука“ предочена жалиоцу.
16. Према томе, жалба се налази ван временског рока од шест месеци наведеног у члану 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући